

**Пропозиції Української Арбітражної Асоціації (УАА) щодо
вдосконалення арбітражного законодавства України від 19.12.2019 року**

ПРОЕКТ ЗАКОНУ

**про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань
вдосконалення арбітражного законодавства України, судового контролю
та підтримки міжнародного комерційного арбітражу**

I. Внести наступні зміни до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»:

1. По тексту Закону слова «третейський суд» у відповідних відмінках замінити на «арбітражний трибунал» у відповідних відмінках.
2. У Преамбулі слова «(третейського суду)» видалити, а після слів та цифр «1985 році (995_879)» додати слова та цифри «зі змінами, прийнятими у 2006 році»
3. Друге речення пункту 1 статті 1 викласти в наступній редакції:

«Однак положення, передбачені пунктами 2, 3 цієї статті, статтями 8, 9, 17, 17-1, 17-2, 17-3, 35 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном»

4. В абзаці другому пункту 2 статті 1 слова «а також» видалити, а в абзаці третьому пункту 2 статті 1 після слів «іншими суб'єктами права України» додати слова «а також», та додати до пункту 2 статті 1 новий абзац четвертий такого змісту:

«інші спори міжнародного характеру з договірних та інших цивільно-правових відносин незалежно від суб'єктного складу».

5. До статті 1 додати новий пункт 2-1 такого змісту:

«2-1. Для цілей пункту 2 цієї статті спори мають міжнародний характер, якщо:

сторони явно домовились про те, що предмет арбітражної угоди пов'язаний більш як з однією країною, та (або)

одне з наступних місць знаходиться за межами держави, в якій сторони мають свої комерційні підприємства:

- місце арбітражу, якщо воно визначено арбітражною угодою або відповідно до неї;
 - будь-яке місце, в якому повинна бути виконана значна частина зобов'язань, що виникають із договірних або інших цивільно-правових відносин, або місце, з яким найбільш тісно пов'язаний предмет спору.»
6. В абзаці першому пункту 3 статті 1 замінити слова «пункту 2» словами «пунктів 2 і 2-1».
 7. В абзаці третьому пункту 1 статті 1 слово «постійне» видалити, а після слова «проживання» додати слова «або громадянство».
 8. Підпункт 2 частини 1 статті 2 викласти у наступній редакції: «"арбітраж" - будь-який арбітраж незалежно від того, чи адмініструється він постійно діючою арбітражною установою, зокрема Міжнародним комерційним арбітражним судом або Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України (додатки N 1 і N 2 до цього Закону)».
 9. В статті 4 замінити слова «у арбітражному провадженні» на «в арбітражі».
 10. Викласти статтю 7 у такій редакції:
 - «1. Арбітражна угода - це угода сторін про передачу до арбітражу всіх або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними в зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами, незалежно від того, чи мають вони договірний характер. Арбітражна угода може бути укладена у вигляді арбітражного застереження в договорі або у вигляді окремої угоди.
 2. Арбітражна угода укладається в письмовій формі.
 3. Арбітражна угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо її зміст зафіксовано у будь-якій формі, незалежно від того, чи укладено арбітражну угоду або договір, у якому вона міститься, усно, поведінкою сторін або в інший спосіб.
 4. Вимога про укладання арбітражної угоди у письмовій формі задовольняється електронними повідомленнями, якщо інформація, що міститься в них, є доступною для подальшого використання, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням інших засобів електрозв'язку, що забезпечують фіксацію такої угоди.
 5. Крім того, арбітражна угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо сторони обмінялися позовною заявою та відзивом на позов, в яких

одна із сторін стверджує наявність арбітражної угоди, а інша проти цього не заперечує.

6. Посилання в договорі на документ, що містить арбітражне застереження, є арбітражною угодою в письмовій формі за умови, що це посилання є таким, що робить згадане застереження частиною договору.

7. Якщо існують будь-які неточності в тексті арбітражної угоди та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності, але сторони обмінялися позовною заявою та відзивом на позов, і при цьому жодна зі сторін, у строки вказані у частині другій статті 16 цього Закону, не висловила заперечень щодо існування, дійсності, чинності чи виконуваності арбітражної угоди, то вважається, що сторони усунули всі такі неточності та (або) сумніви, а також відмовилися від свого права на заперечення щодо її існування, дійсності, чинності чи виконуваності.

8. У разі заміни сторони у зобов'язанні, щодо якого укладена арбітражна угода, така арбітражна угода зберігає свою силу як для первісної, так і для нової сторони зобов'язання. Усі дії вчинені первісною стороною зобов'язання, щодо якого укладена арбітражна угода, включаючи в ході арбітражного розгляду, а також арбітражне рішення, є обов'язковими для нової сторони зобов'язання.»

11. Доповнити статтю 8 новим пунктом 3 такого змісту:

«3. Позов до суду про визнання арбітражної угоди недійсною, такою, що втратила чинність або не може бути виконана, не допускається. Суд, до якого подано такий позов, повинен залишити його без розгляду».

12. У пункті першій статті 8 після слів «угода є» додати «очевидно (prima facie)».

13. Додати друге речення до пункту 1 статті 8:

«При цьому будь-які неточності в тексті арбітражної угоди та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності».

14. Викласти статтю 17 в новій редакції та доповнити Закон після статті 16 новим розділом IV-1, наступного змісту:

«Розділ IV-1 Забезпечувальні заходи

Стаття 17. Повноваження арбітражного трибуналу щодо забезпечувальних заходів

1. Якщо сторони не домовились про інше, арбітражний трибунал має право, за заявою будь-якої зі сторін, вжити забезпечувальні заходи, які він вважає необхідними.

2. Забезпечувальним заходом є будь-який тимчасовий захід, незалежно від того, чи винесений він у формі арбітражного рішення чи в будь-якій іншій формі, за допомогою якого в будь-який час до винесення арбітражного рішення, яке остаточно вирішує спір, арбітражний трибунал постановляє, щоб та чи інша сторона:

- 1) підтримувала або відновила статус-кво до вирішення спору;
- 2) вжила заходів, щоб попередити, або утрималась від вжиття заходів, які можуть спричинити шкоду або загрозу самому арбітражному процесу;
- 3) вжила заходів зі збереження активів, за рахунок яких може бути виконане майбутнє арбітражне рішення;
- 4) зберігала докази, які можуть стосуватися справи та мати суттєве значення для вирішення спору.

3. Арбітражний трибунал може змінити, зупинити дію чи скасувати вжитий ним забезпечувальний захід за зверненням будь-якої зі сторін, чи, за виключних обставин і після попереднього повідомлення сторін, за власною ініціативою.

4. Арбітражний трибунал може вимагати від сторони, яка звертається із заявою про вжиття забезпечувального заходу, надати належне зустрічне забезпечення у зв'язку з цим заходом.

5. Сторона, яка просить вжити забезпечувальний захід, несе відповідальність за будь-які витрати чи збитки, спричиненні таким заходом будь-якій стороні, якщо арбітражний трибунал в подальшому встановить, що за таких обставин цей захід не повинен був вживатись. Арбітражний трибунал може присудити відшкодування таких витрат і збитків у будь-який момент арбітражного провадження.

Стаття 17-1. Визнання та виконання забезпечувальних заходів

1. Забезпечувальні заходи, вжиті арбітражним трибуналом, визнаються такими, що мають обов'язкову силу, і, якщо арбітражним трибуналом не передбачено іншого, виконуються за звернення до компетентного суду незалежно від країни, в якій вони були вжиті, за умови дотримання положень статті 17-2.

2. Сторона, що звертається із заявою про визнання та виконання забезпечувальних заходів або заява якої задоволена, зобов'язана негайно повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.

3. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та виконання, може, якщо вважатиме за належне, вимагати від сторони, що звертається, надати належне зустрічне забезпечення, якщо питання щодо зустрічного забезпечення не було вирішене арбітражним трибуналом або у випадку, коли таке рішення є необхідним для захисту прав третіх осіб.

Стаття 17-2. Підстави для відмови у визнанні та виконанні забезпечувальних заходів

1. У визнанні та виконанні забезпечувальних заходів може бути відмовлено лише:

1) на прохання сторони, проти якої вони спрямовані, якщо суд встановить, що:

- така відмова ґрунтується на підставах, викладених у абзацах 1-4 підпункту 1 пункту 1 статті 36; або
- рішення арбітражного трибуналу щодо надання зустрічного забезпечення у зв'язку із забезпечувальними заходами, які застосував арбітражний трибунал, не було виконано;
- забезпечувальні заходи були скасовані чи зупинені арбітражним трибуналом або, якщо на те є відповідні повноваження, судом держави, в якій має місце арбітраж, або відповідно до законодавства якої були застосовані ці забезпечувальні заходи; або

2) якщо суд визнає, що:

- забезпечувальні заходи несумісні з повноваженнями, наданими суду, якщо тільки суд не винесе рішення про зміну формулювання цих забезпечувальних заходів у тій мірі, в якій це необхідно для приведення їх у відповідність до його власних повноважень і процедур з метою виконання цих забезпечувальних заходів і без зміни їх суті; або
- будь-які підстави, викладені в абзацах 1-2 підпункту 2 пункту 1 статті 36, стосуються визнання та виконання забезпечувальних заходів.

2. Будь-який висновок, зроблений судом щодо будь-якої із підстав, передбачених в пункті 1 цієї статті, застосовується та має силу тільки для цілей заяви про визнання та виконання забезпечувальних заходів. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та виконання забезпечувальних заходів, не розглядає забезпечувальні заходи по суті.

Стаття 17-3. Забезпечувальні заходи, які застосовуються судом

1. Суд має такі ж повноваження вжити забезпечувальні заходи у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, незалежно від місця арбітражу, які він має у провадженнях у цивільних справах згідно з процесуальним законодавством. Суд здійснює такі повноваження у порядку, передбаченому процесуальним законодавством, з врахуванням особливостей міжнародного комерційного арбітражу.»

15. Назву Розділу V викласти у такій редакції: «ВЕДЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РОЗГЛЯДУ»
16. У підпункті 1 частини 1 статті 33 слова «арбітражний суд» замінити на «арбітражний трибунал».
17. У частині 3 статті 33 слова «арбітражний суд» замінити на «арбітражний трибунал».
18. Статтю 35 викласти у наступній редакції:

«1. Арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмової заяви виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

2. Сторона, що спирається на арбітражне рішення або подає заяву про його виконання, повинна подати оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого. Якщо арбітражне рішення викладене іноземною мовою, сторона повинна подати його належним чином засвідчений переклад на українську мову.»

19. У пункті 1 Додатку 1 слова «(третейським судом)» видалити.
20. У пункті 1 Додатку 2 слова «(третейським судом)» видалити.

II. Внести наступні зміни до Цивільного процесуального кодексу України

1. У частині четвертій статті 4 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
2. Частину четверту статті 4 доповнити третім реченням такого змісту:

«До міжнародного комерційного арбітражу за угодою сторін може бути переданий будь-який спір, що відповідає вимогам, визначеним законодавством України про міжнародний комерційний арбітраж, крім випадків, визначених законом».

3. Додати статтю 21-1 такого змісту:

«Стаття 21-1. Право сторін на передачу спору на розгляд міжнародного комерційного арбітражу

1. Сторони мають право передати спір на розгляд міжнародного комерційного арбітражу крім:

- 1) спорів, що виникають із сімейних правовідносин;
- 2) спорів, що виникають із трудових правовідносин;
- 3) спорів, що виникають із спадкових правовідносин;
- 4) спорів щодо державної реєстрації майна та майнових прав, інших реєстраційних дій;
- 5) спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів про публічні закупівлі;
- 6) спорів щодо приватизації майна

2. Цивільно-правові аспекти спорів, зазначених у пунктах 5-6 частини першої цієї статті, можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу.

3. Будь-які неточності в тексті угоди про передачу спору на вирішення до міжнародного комерційного арбітражу та (або) сумніви щодо її дійсності, чинності та виконуваності повинні тлумачитися судом на користь її дійсності, чинності та виконуваності.»

4. З частини 5 статті 42 слова «оспорювання рішення міжнародного комерційного арбітражу», «міжнародного комерційного арбітражу», «а також сторони арбітражного розгляду» видалити.

5. Доповнити статтю 42 новими частинами 6 та 7 наступного змісту:

«6. У справах про оспорювання рішень міжнародного комерційного арбітражу учасниками справи є сторони арбітражного розгляду, їхні правонаступники.

7. У справах про визнання та виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу учасниками справи є сторони арбітражного розгляду, на користь яких винесене рішення міжнародного комерційного арбітражу, їхні правонаступники (далі – стягувачі), та сторони арбітражного розгляду, проти яких запитується визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, їхні правонаступники (далі – боржники).»

6. Доповнити частину 1 статті 70 новим пунктом 4-1) наступного змісту:
- «арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення».
7. Викласти частину 8 статті 82 в наступній редакції:
- «Обставини, встановлені резолютивною частиною рішення третейського суду чи рішення міжнародного комерційного арбітражу, щодо якого в Україні постановлено судове рішення про видачу виконавчого документу на примусове виконання рішення третейського суду, про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову в скасуванні такого рішення, не доказуються при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі сторони.»
8. У статті 84 частину одинадцятку видалити.
9. У статті 85 частину дев'яту видалити.
10. Статтю 94 видалити.
11. У статті 116 частини сьому та восьму видалити.
12. У статті 117 частину п'яту видалити.
13. У статті 118 частину десятку видалити.
14. Главу 5 Розділу I доповнити новим параграфом 9 такого змісту:
- «§ 9. Сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів
- Стаття 119-1.** Способи сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів
1. Способами сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів є:
- 1) забезпечення доказів;
 - 2) витребування доказів;
 - 3) огляд доказів за їх місцезнаходженням;
 - 4) допит свідка.
2. Незалежно від місця арбітражу, третейського розгляду сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів надається апеляційним судом за місцезнаходженням

боржника або таких доказів, або майна боржника, або за місцем проживання (перебування) свідка, або за місцем арбітражу, третейського розгляду – за вибором заявника.

Стаття 119-2. Порядок звернення до суду за забезпеченням доказів

1. За заявою сторони у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, суд може вжити заходи забезпечення доказів виключно у формі заборони вчиняти певні дії щодо доказів та зобов'язання вчинити певні дії щодо доказів.

2. Розгляд питання про забезпечення доказів здійснюється за правилами статей 116-119 цього Кодексу з особливостями, передбаченими цією статтею.

3. До заяви про забезпечення доказів у справі, яка передана на розгляд міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, додатково до документів, передбачених статтею 117 цього Кодексу, додається копія позовної заяви, поданої до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, та документу, що підтверджує подання такої позовної заяви згідно з відповідним регламентом (правилами) арбітражу, третейського суду.

4. Протоколи та інші матеріали щодо забезпечення доказів за заявою, поданою у зв'язку з поданням позову до міжнародного комерційного арбітражу, третейського суду, надаються заявнику.

Стаття 119-3. Порядок звернення до суду за іншими способами сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів

1. Витребування доказів, огляд доказів за їх місцезнаходженням та допит свідка здійснюється на підставі запиту арбітражного трибуналу, складу третейського суду про сприяння в отриманні доказів, необхідних для вирішення спору, що розглядається цим арбітражним трибуналом, складом третейського суду.

Запит може бути направлений до суду безпосередньо арбітражним трибуналом, складом третейського суду або наданий арбітражним трибуналом, складом третейського суду стороні арбітражного чи третейського розгляду для направлення його в суд такою стороною.

2. Розгляд питання про витребування доказів та огляд доказів за їх місцезнаходженням здійснюється за правилами статей 84 (крім частини другої) та 85-86 цього Кодексу відповідно з особливостями, передбаченими цією статтею.

3. Запит, вказаний у частині першій цієї статті, оформлюється арбітражним трибуналом, складом третейського суду у вигляді постанови, у якій повинно бути зазначено:

- 1) найменування суду, якому адресований запит;
- 2) ім'я (найменування) сторін арбітражного або третейського розгляду, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження;
- 3) короткий виклад суті справи, що розглядається;
- 4) який доказ витребується або потребує огляду за його місцезнаходженням;
- 5) обставини, відомі свідку, щодо яких свідок повинен бути допитаний, разом з переліком питань;
- 6) адреса, на яку необхідно направити протокол судового засідання, інші документи, складені чи отримані під час виконання запиту.

Постанова повинна бути складена українською мовою або супроводжуватися належним чином засвідченим перекладом на українську мову. В арбітражному розгляді постанова підписується повним складом або головою арбітражного трибуналу та засвідчується постійно діючою арбітражною установою, що адмініструє відповідний арбітражний розгляд, або органом, що здійснює функції сприяння міжнародному комерційному арбітражу по відношенню до цього арбітражного розгляду відповідно до положень арбітражної угоди (включаючи арбітражні правила (регламент)), а за їх відсутності відповідно до положень законодавства місця арбітражу. В третейському розгляді постанова підписується повним складом третейського суду та засвідчується постійно діючим третейським судом відповідно до положень регламенту постійно діючого третейського суду.

4. До запиту додаються докази сплати судового збору за подання заяви про сприяння міжнародному комерційному арбітражу та третейському суду в отриманні доказів. Судовий збір може бути сплачений будь-якою стороною арбітражного чи третейського розгляду чи її представником.

5. Запит, вказаний в частині першій цієї статті, підлягає виконанню не пізніше, ніж у тридцятиденний строк з дня його отримання судом. Вказаний строк може бути продовжений судом, якщо це необхідно для вчинення запитуваних процесуальних дій.

6. В ухвалі про витребування доказів, огляд доказів за їх місцезнаходженням та виклик свідка суд вирішує питання забезпечення

чи попередньої оплати витрат осіб, пов'язаних із поданням доказів, їх оглядом, а також витрат свідка, пов'язаних із його допитом.

7. Сторони (учасники) арбітражного або третейського розгляду можуть брати участь у допиті свідка, ставити йому питання для уточнення його відповідей.

8. Запит, вказаний в частині першій цієї статті, не приймається до виконання у випадках, передбачених частиною другою статті 500 цього Кодексу.

9. Протокол судового засідання, інші документи, складені чи отримані під час виконання запиту, засвідчені підписом судді та скріплені гербовою печаткою, в межах строку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, направляється на адресу, вказану в такому запиті, або передається стороні арбітражного чи третейського розгляду, яка подала такий запит, якщо така можливість прямо передбачена в запиті.

10. Якщо запит, вказаний в частині першій цієї статті, не прийнято до виконання, суд повертає такий запит без виконання із зазначенням причин в порядку, передбаченому частиною дев'ятою цієї статті.

11. У випадку неможливості виконання запиту, вказаного в частині першій цієї статті, з причин, не залежних від суду, суд повертає такий запит без виконання із зазначенням причин та долучає відповідні документи, що це підтверджують, в порядку, передбаченому частиною дев'ятою цієї статті.»

15. Пункт 3) частини 7 статті 151 видалити.

16. Пункт 4 частини першої статті 186 викласти в такій редакції:

«4) є рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу щодо спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, за винятком випадків, коли суд відмовив у видачі виконавчого документа на примусове виконання такого рішення»;

17. Пункт 4 частини першої статті 186 доповнити новою частиною 1-1 такого змісту:

«2. Суд не має права відмовити у відкритті провадження у справі у випадках, визначених пунктом 4 частини першої цієї статті, якщо відповідне рішення третейського суду, міжнародного комерційного арбітражу було скасовано і розгляд справи в тому самому третейському суді, міжнародному комерційному арбітражі виявився неможливим»;

18. У пункті 2 частини другої статті 197 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
19. У пункті 8 частини першої статті 255 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
20. У пункті 6 частини 1 статті 257 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
21. У частині п'ятій статті 294 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
22. Статтю 369 доповнити новою частиною четвертою наступного змісту:

«4. У випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, він може розглянути справу без повідомлення сторін, якщо характер спірних правовідносин та предмет доказування у такій справі не потребують виклику сторін.»
23. У частині першій статті 403 після слів «в касаційному» додати слова «або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному».
24. У частині другій статті 403 після слів «в касаційному» додати слова «або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному».
25. У частині третій статті 403 після слів «в касаційному» додати слова «або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному».
26. У частині четвертій статті 403 після слів «в касаційному» додати слова «або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному».
27. У частині п'ятій статті 403 після слів «в касаційному» додати слова «або, у випадках, коли Верховний Суд переглядає справу як суд апеляційної інстанції, – в апеляційному».
28. У частині четвертій статті 444 після слів «третейського суду» додати слова «міжнародного комерційного арбітражу».
29. Пункт 2 частини 4 стаття 455 видалити.
30. Частину 4 статті 457 після слів «статтею 458» викласти в такій редакції «пунктом другим частини другої статті 459 цього Кодексу».
31. Частину 8 статті 467 видалити.
32. Додати до статті 467 нові частини 8-1, 8-2 та 8-3 наступного змісту:

«8-1. Якщо в рішенні іноземного суду передбачена сплата відсотків та (або) пеня, які нараховуються відповідно до умов, вказаних в рішенні

іноземного суду, суд вказує в своїй ухвалі про визнання та надання дозволу на виконання такого рішення про нарахування таких відсотків та (або) пені до моменту виконання рішення з урахуванням чинного законодавства, що регулює таке нарахування.

8-2. Остаточна сума відсотків (пені) у такому випадку розраховується за правилами, визначеними у рішенні суду, органом (особою), який (яка) здійснює примусове виконання рішення суду і відповідні дії (рішення) якого (якої) можуть бути оскаржені в порядку, передбаченому розділом VII цього Кодексу.»

8-3. Якщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті або валютах, суд, який розглядає це клопотання, вказує в своїй ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні іноземного суду, а за заявою стягувача суд визначає суму стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

33. Частину 1 статті 475 викласти в наступній редакції:

«1. Питання визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом за заявою стягувача відповідно до цієї глави.»

34. Частину 2 статті 475 видалити.

35. Частину 1 статті 476 викласти у наступній редакції:

«Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається у письмовій формі і має бути підписана стягувачем або його представником.»

36. Пункт 1) частині 4 статті 476 викласти у наступній редакції:

«1) Оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого рішення;»

37. Пункти 2) частині 4 статті 476 видалити:

38. Частину 4 статті 476 доповнити новим пунктом 2-1) у наступній редакції:

«2-1) докази, що підтверджують заміну сторони у зобов'язанні щодо якого укладена арбітражна угода, на підставі якої винесене відповідне арбітражне рішення, - у випадку такої заміни сторони у зобов'язанні;

39. Частину 7 статті 477 видалити.

40. Главу 3 Розділу IX доповнити статтями 482-1 та 482-2 такого змісту:

«Стаття 482-1. Визнання та надання дозволу на виконання арбітражного рішення, винесеного на підставі міжнародного договору

1. Визнання та надання дозволу на виконання арбітражного рішення, винесеного на підставі міжнародного договору, здійснюється судом у порядку, встановленому цією главою, якщо інше не передбачене положеннями відповідного міжнародного договору.

Стаття 482-2. Надання дозволу на визнання та виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу

1. Забезпечувальні заходи міжнародного комерційного арбітражу, незалежно від місця арбітражу, визнаються та виконуються в Україні.

2. Розгляд питання про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу здійснюється за правилами, встановленими статтями 474-479 цього Кодексу з особливостями, передбаченими цією статтею.

3. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, може, якщо вважатиме за належне, вимагати від сторони, що звертається із заявою, надати належне зустрічне забезпечення, якщо питання щодо зустрічного забезпечення не було вирішене арбітражним трибуналом або у випадку, коли таке рішення є необхідним для захисту прав третіх осіб.

При вирішенні питання про застосування зустрічного забезпечення застосовуються положення статей 154 та 155 цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Питання застосування зустрічного забезпечення вирішується судом в ухвалі про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу.

Зустрічне забезпечення скасовується у разі ухвалення рішення міжнародного комерційного арбітражу про задоволення позову в повному обсязі, рішення на узгоджених умовах (мирової угоди).

Зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двох місяців з дня отримання стороною, проти якої спрямовані забезпечувальні заходи, рішення міжнародного комерційного арбітражу щодо повної або часткової відмови у задоволенні позову, рішення (або іншого документу) щодо припинення арбітражного розгляду з інших підстав, стороною або третьою особою не буде подано позов про відшкодування збитків у порядку, визначеному в частині [сьомій] цієї статті.

Зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двох місяців з дня постановлення судового рішення про скасування рішення про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу про вжиття забезпечувальних заходів стороною або третьою особою не буде подано позов про відшкодування збитків у порядку, визначеному в частині [сьомій] цієї статті.

У випадку ухвалення рішення про внесення змін до рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу в порядку, передбаченому в частині [шостій] цієї статті, суд може відповідно змінити заходи зустрічного забезпечення.

4. У визнанні та виконанні забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу може бути відмовлено лише:

1) на прохання сторони, проти якої вони спрямовані, якщо суд встановить, що:

а) така відмова ґрунтується на підставах, викладених у підпунктах а), б), в) та г) пункту 1) частини першої статті 478 цього Кодексу; або

б) рішення арбітражного трибуналу щодо надання зустрічного забезпечення у зв'язку із забезпечувальними заходами, які застосував арбітражний трибунал, не було виконано;

в) забезпечувальні заходи були скасовані чи зупинені арбітражним трибуналом або, якщо на те є відповідні повноваження, судом держави, в якій має місце арбітраж, або відповідно до законодавства якої були застосовані ці забезпечувальні заходи; або

2) якщо суд визнає, що:

а) забезпечувальні заходи несумісні з повноваженнями щодо вжиття заходів забезпечення позову, наданими судом відповідно до цього Кодексу, якщо тільки суд не винесе рішення про зміну формулювання цих забезпечувальних заходів у тій мірі, в якій це необхідно для приведення їх у відповідність до його власних повноважень і процедур з метою виконання цих забезпечувальних заходів і без зміни їх суті; або

б) будь-які підстави, викладені у підпунктах а), б) пункту 2) частини першої статті 478 цього Кодексу, стосуються визнання та виконання забезпечувальних заходів.

При цьому будь-який висновок, зроблений судом щодо будь-якої із підстав, передбачених в четвертій частині цієї статті, застосовується та

має силу тільки для цілей заяви про визнання і надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу. Суд, до якого звертаються із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів, не розглядає забезпечувальні заходи по суті.

5. Сторона, що звертається із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, або заява якої задоволена, зобов'язана негайно повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.

Сторона, проти якої спрямовані забезпечувальні заходи, має право повідомити суд про будь-яке скасування, зупинення дії або зміну цих забезпечувальних заходів.

6. Суд, який ухвалив рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, може скасувати таке рішення або прийняти рішення про зупинення його дії або внесення змін до такого рішення за клопотанням однієї із сторін.

Рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу скасовується у разі відмови у розгляді справи міжнародним комерційним арбітражем, припинення розгляду такої справи, ухвалення міжнародним комерційним арбітражем рішення про відмову в задоволенні позову або у разі прийняття ним рішення про скасування заходів забезпечення позову.

Суд може зупинити дію рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу або внести зміни до такого рішення на підставі рішення міжнародного комерційного арбітражу про зупинення дії або внесення змін до таких забезпечувальних заходів.

Клопотання сторони про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу розглядається суддею одноособово протягом 5 днів з дня його надходження до суду без повідомлення сторін. Якщо наданих у клопотанні пояснень та доказів недостатньо для його розгляду, суд може призначити його розгляд у судовому засіданні з викликом сторін.

Якщо зміна заходів включає вжиття нових заходів, клопотання про зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом відповідно до положень частин [1-4] цієї статті.

За результатами розгляду клопотання сторони про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про скасування, зупинення дії або зміну рішення про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у задоволенні клопотання сторони за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

7. Сторона або третя особа, чії права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок визнання та виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу, має право на відшкодування збитків, заподіяних такими забезпечувальними заходами, за рахунок сторони, яка звернулась із заявою про визнання та надання дозволу на виконання забезпечувальних заходів міжнародного комерційного арбітражу в порядку, передбаченому статтею 159 цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

III. Внести наступні зміни до Господарського процесуального кодексу України:

1. Пункт 8 частини 1 статті 20 викласти в новій редакції наступного змісту:

«8) справи про банкрутство, в межах яких вирішуються всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.»

2. Частину 2 статті 22 доповнити абзацом третім та четвертим наступного змісту:

«Позови у майнових спорах, стороною в яких є боржник, та спорах з позовними вимогами до такого боржника та щодо його майна, зазначені в пункті 8 частини першої статті 20 цього Кодексу, можуть бути за вибором позивача передані на вирішення міжнародного комерційного

арбітражу на підставі відповідної арбітражної угоди, незалежно від того, чи укладена вона до або після відкриття провадження у відповідній справі про банкрутство. Відкриття провадження у справі про банкрутство не впливає на дійсність, чинність та виконуваність арбітражної угоди за участі боржника, укладеної до відкриття провадження у відповідній справі про банкрутство.

Спори про облік прав на цінні папери можуть бути передані на вирішення міжнародного комерційного арбітражу лише на підставі арбітражної угоди, стороною якої є депозитарна установа або інвестиційна фірма.»

3. Доповнити частину 1 статті 67 новим пунктом 4-1) наступного змісту:

«арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення».
4. З частини 8 статті 75 слова «рішенням третейського суду або міжнародного комерційного арбітражу» видалити.
5. Доповнити статтю 75 новою частиною 9 наступного змісту:

«Обставини, встановлені резолютивною частиною рішення третейського суду чи рішення міжнародного комерційного арбітражу, щодо якого в Україні постановлено судове рішення про видачу виконавчого документу на примусове виконання рішення третейського суду, про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову в скасуванні такого рішення, не доказуються при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі сторони.»
6. У пункті 4 частини першої статті 175 слова «прийняте в межах його компетенції в Україні» видалити.
7. У пункті 5 частини першої статті 175 слова «або міжнародного комерційного арбітражу» видалити.
8. У частині другій статті 175 слово та цифри «пунктами 4, 5» замінити словом та цифрою «пунктом 4».

IV. Внести наступні зміни до Податкового кодексу України

1. У п. 173.4 статті 173 після слів «третейським судом» додати «або міжнародним комерційним арбітражем».
2. Підпункт 196.1.10 пункту 196.1 статті 196 викласти в такій редакції: «оплати третейського збору, арбітражного збору та відшкодування інших витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відповідно до

закону чи витрат, пов'язаних з вирішенням спору в міжнародному комерційному арбітражі;»

V. Внести наступні зміни до Кримінальному кодексі України

1. До статті 65 Кримінального процесуального кодексу України додати новий пункт 8-1) наступного змісту:

«8-1) арбітри та третейські судді – про обставини обговорення питань, що виникли під час ухвалення арбітражного рішення;»

VI. Внести наступні зміни до Закону України «Про міжнародне приватне право»

1. До статті 77 додати частину другу наступного змісту:

«2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до міжнародного комерційного арбітражу.»